

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 5. februar 2026

Sagerne BS-15001/2023-KBH, BS-37439/2023-KBH, BS-37441/2023-KBH, BS-37442/2023-KBH, BS-37838/2023-KBH, BS-37844/2023-KBH, BS-47862/2023-KBH

Sagsøger 1,
CWW HOLDING ApS,
JHSP ApS,
Sagsøger 2,
Sagsøger 3,
Sagsøger 4 og
EAE ApS
(Advokat, alle)

mod

Sagsøgte, P/S
og
Sagsøgte 1
og
Sagsøgte 2
(advokat Kristian Høyer Wellander, alle)

Denne afgørelse er truffet af dommerne Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3,
førstnævnte som rettens formand.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagerne den 20. marts 2023, den 26. juli 2023, den 28. juli 2023 og den 28. juli 2023.

Sagen drejer sig om hvorvidt et krav som følge af eventuelt revisoransvar er forældet.

Sagsøgernes påstande

Sagsøger 1, CWW HOLDING ApS, JHSP ApS, Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4 og EAE ApS har alle nedlagt påstand om, at sagen fremmes til behandling af sagens realitet.

De sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at selskabet ACT.Global A/S (herefter ACT.Global) den 28. januar 2020 fremlagde årsrapport på ACT.Globals ordinære generalforsamling. Af årsrapporten fremgår, at Sagsøgte, P/S, var revisionsselskab, og at Sagsøgte 2 har underskrevet årsrapporten som ansvarlig revisor.

Af årsrapporten fremgår følgende:

”...

Independent auditor's report

Statement on the management's review

The management is responsible for the management's review.

Our opinion on the annual accounts does not cover the management's review, and we do not express any kind of assurance opinion on the management's review. -

In connection with our audit of the annual accounts, our responsibility is to read the management's review and in that connection consider whether the management's review is materially inconsistent with the annual accounts or our knowledge obtained during the audit, or whether it otherwise appears to contain material misstatement. -

Furthermore, it is our responsibility to consider whether the management's review provides the information required under the Danish Financial Statements Act. -

Based on the work we have performed, we believe that the management's review is in accordance with the annual accounts and that it has been prepared in accordance with the requirements of the Danish Financial Statements Act. We did not find any material misstatement in the management's review. -

Copenhagen, 28 January 2020

Sagsøgte, P/S

...

Management's review

...

Financials

As a part of the business model, the company obtains license fees for sales of territorial rights for operating of the company's products. Agreements for sale of the territorial rights are irrevocable and leave the company without any further/other liabilities. The company only enters into agreements with partners who Management assess have the financial strengths and the commercial capabilities to buy and operate the territorial rights.

The company has sold territorial rights of DKK 178m of which DKK 30m has been taken into the accounts. Management has decided to take a conservative approach in assessing the revenue recognition. Until track records show sufficient correlation between signed agreements, operations and license payments, the license fees are not taken to the accounts.

As a consequence of the above principle, Management has provisioned for DKK 75m in license fees recognized in previous years. These license fees will be taken to the accounts when they satisfy the recognition principles described above.

..."

Det fremgår endvidere af årsrapporten, at selskabets resultat var negativt med mere end 120 mio. kr. mod et overskud på 5 mio. kr. året før. Selskabet havde en egenkapital på over 45. mio. kr. mod 33 mio. kr. fra året før.

Efter offentliggørelsen af årsrapporten indledte Erhvervsstyrelsen undersøgelse af selskabets regnskab og fremsendte en række spørgsmål til selskabet.

Den 20. februar 2020 udsendte bestyrelsesformand Person 1 en orientering til investorerne om den undersøgelse, som Erhvervsstyrelsen havde indledt. -

Den 4. marts 2020 modtog Sagsøgte 2 og Sagsøgte, P/S et brev med følgende indhold: -

"...

Varsling af krav mod ACT.Global A/S m.fl.

Der rettes henvendelse til dig og
Sagsøgte, P/S på vegne af vores klienter og kapitalejere i AGT.Global A/S, CVR-
 nr. 35 03 50 44 ("Selskabet"),
 [udeladt] og [udeladt]

Til orientering vedlægges kopi af brev af dags dato til Selskabet, hvor der varsles krav mod Selskabet vedrørende vores klienters investering heri.

Som det fremgår af brevet, er det vores opfattelse, at der er begået ansvar -
 spådragende fejl i forbindelse med revisionen af Selskabets årsrapporter, hvilket
 har påført vores klienter et betydeligt tab, om end dette tab endnu ikke er realiseret.

Der må endvidere tages forbehold for at fremsætte yderligere krav be -
 grundet i Selskabets forhold, idet omfang dette kan tilskrives fejl eller for -
 sømmelser fra din eller Sagsøgte, P/S side.

Som det fremgår af brevet til Selskabet ønsker vores klienter om muligt en
 mindelig løsning på sagen, hvis dette kan ske hurtigt. Er dette ikke muligt,
 må vores klienter naturligvis forfølge sagen yderligere og tage de nødven -
 dige retsskridt.

Nærværende brev er sendt både som anbefalet og med almindelig brev -
 post.
 ...”

I slutningen af juli 2020 blev indleveret konkursbegæring fra Gældsstyrelsen og
 fra Smartkeeper Holding ApS under konkurs. Konkursbegæringen blev efter -
 fulgt af en rekonstruktionsperiode. Da det ikke lykkedes at redde selskabet, gik selskabet
 konkurs den 29. september 2020.

Forklaringer

Der er afgivet partsforklaring af Sagsøger 3, Vidne 1, Sagsøger 1, Vidne 2, Sagsøger 2,
Sagsøger 4 og Vidne 3.

Der er afgivet vidneforklaring af Advokat, Vidne 4,
Vidne 5, advokat Vidne 6 og advokat Vidne 7.

Dommen indeholder ikke en gengivelse af forklaringerne, jf. retsplejelovens § 218 a.

Parternes synspunkter

Sagsøgerne har i deres påstandsdokument anført:

”...

ANBRINGENDER

Det gøres gældende, at begyndelsestidspunktet for forældelse i nærværende sag skal beregnes fra tidspunktet for skadens indtræden, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4 (erstatning uden for kontrakt) og understøttet af bl.a. FED 1996.678. -

Det gøres hertil gældende, at skaden indtrådte på konkursdekretets dato den 29. september 2020, hvorfor begyndelsestidspunktet for forældelse skal beregnes fra dette tidspunkt. -

Det gøres derfor gældende, at ingen af sagsøgernes erstatningskrav i nærværende erstatningssag er forældede.

Hertil gøres det gældende, at første gang en uvildig sagkyndig undersøger og fremkommer med en udtalelse om de sagsøgte arbejder er ved Vidne 4's notat af 15. september 2020, hvortil det skal erindres at notatet var fortroligt. -

Derudover gøres det gældende, at rekonstruktionen af ACT.Global A/S omhandlede en redning af selskabet og dermed også aktionærerne og deres aktier, indtil rekonstruktionsforslaget skulle ændres til en virksomhedsoverdragelse den 17. september 2020, jf. bilag BQ. -

Hertil gøres det gældende, at de sagsøgere der er genstand for forældelsesspørgsmålet, ikke var en del af gruppen der arbejdede med rekonstruktionsforslaget. -

Endvidere gøres det gældende at kreditorerne først blev oplyst om det ændrede rekonstruktionsforslag den 26. september 2020, jf. bilag AX.

Ydermere gøres det gældende, at det først var ved konkursen den 29. september 2020, at skaden reelt indtrådte, jf. bilag 2.

Det gøres gældende, at der ikke er tale om erstatning inden for kontrakt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 3. -

Subsidiært i forhold til forældelsesloven § 2, stk. 3 gøres det gældende, at sagsøgerne var ubekendte med de sagsøgte erstatningsansvar indtil konkursen af ACT.Global A/S den 29. september 2020, hvorfor forældelsen under alle omstændigheder har været suspenderet hertil, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2. -

...”

De sagsøgte har i deres påstandsdokument anført:

”...

FORÆLDELSE

Sagsøgerne har indleveret stævning på følgende tidspunkter:

Sagsøger 27: 20. marts 2023.

Sagsøger 28: 26. juli 2023.

Sagsøger 29: 26. juli 2023.

Sagsøger 30: 26. juli 2023.

Sagsøger 31: 28. juli 2023.

Sagsøger 32: 26. september 2023.

Sagsøger 33: 26. september 2023.

Det gøres gældende, at sagsøgernes krav var forældede på tidspunktet for sagsanlæg, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4.

Hvis den skadegørende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade, løber forældelsesfristen på 3 år således senest fra det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse (eventuelt foreløbigt) erstatningskrav, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4, og retspraksis fra Højesteret omtalt nedenfor.

De sagsøgte modtog den 4. marts 2020 det første foreløbigt påkrav fra investorer i Act.Global, jf. bilag BD, hvorfor sagsøgerne i nærværende sag tillige havde forudsætningerne og oplysningerne til rådighed for at påtale et erstatningsansvar senest på dette tidspunkt.

Det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse (eventuelt foreløbigt) erstatningskrav, kan selvsagt senest udgøre det tidspunkt, hvor en investor i samme situation og med tilsvarende forudsætninger faktisk fandt rimelig anledning til at rejse et foreløbigt erstatningskrav. Den 3-årige forældelse begyndte således senest at løbe fra den 4. marts 2020, og forældelse indtraf senest den 5. marts 2023, jf. bilag BD.

Kravene fra sagsøger 27-33 var således alle forældet, da der blev udtaget stævninger i perioden 20. marts 2023 til 26. september 2023.

I det følgende vil det blive gennemgået, hvornår den 3-årige forældelse begynder at løbe fra, jf. afsnit 4.4, opstilles en tidslinje over de relevante

tidspunkter i relation til forældelse, jf. afsnit 4.5, begrundes hvorfor de pågældende krav er forældede, jf. afsnit 4.6, og endeligt konkluderes, hvorfor forældelsesfristen ingenlunde er suspenderet, jf. afsnit 4.7.

BEGYNDELSESTIDSPUNKTET FOR FORÆLDELSE

Det følger af forældelseslovens § 2, stk. 4, at erstatningskrav rettet af tredjemand mod revisor, der har påtegnet et årsregnskab, skal regnes fra tidspunktet for skadens indtræden.

Der var forløbet over 3 år fra både fra både det tidspunkt, hvor den ska -
devoldende adfærd fandt sted og fra tidspunktet for skadens indtræ -
den, forud for at sagsøger 27-33 udtog stævning.

I Forældelsesudvalgets specielle bemærkninger til lovforslaget til foræl -
delseslovens § 2, stk. 4 (Betænkning; 2005 nr. 1460 om revision af foræl -
delseslovgivningen, side 441-442), anføres, at i de tilfælde, hvor den
skadevoldende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade,
løber fristen fra:

“[...] det tidspunkt, hvor de følger, der kræves erstatning for, har vist sig på en sådan måde, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et – eventuelt foreløbigt – erstatningskrav.”

Udvalgets bemærkning angår konkret personskade (uden for kontrakt),
men Højesteret har tydeligvis anvendt kriteriet tilsvarende ved fastlæg -
gelsen af begyndelsestidspunktet for den 3-årige forældelsesfrist ved
andre erstatningskrav uden for kontrakt, herunder rådgiveransvarskrav
(U 2018.3584 H) og ledelsesansvarskrav (U 2020.3547 H), jf. følgende.
Højesteret udtalte i U 2018.3584 H, at:

*”Konkursboets krav mod Miljø-Bo er et krav om erstatning uden for kon-
traktforhold, og forældelsesfristen skal derfor regnes fra
tidspunktet for skadens indtræden, jf. § 2, stk. 4. Det erstatningskrav, som
konkursboet fik medhold i ved landsrettens ankedom af 14. januar 2015,
tilkom oprindeligt ejendomsselskabet, og ved konkursen var kravet overgået
til boet. Det er således ejendomsselskabet – og senere konkursboet – der er
fordringshaver i forhold til dette krav. Begyndelsestidspunktet for forældel -
sen af boets krav mod Miljø-Bo beror derfor på, hvornår følgerne af kapital
-nedsættelsen har vist sig på en sådan måde, at ejendomsselskabet eller
boet havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et erstatningskrav
mod Miljø-Bo, jf. herved forarbejderne til forældelseslovens § 2, stk. 4.”*
(min fremhævelse).

Højesteret udtalte i U 2020.3547 H, at:

” Begyndelsestidspunktet for et eventuelt krav mod C og F beror på, hvornår følgerne af de påståede ansvarspådragende fejl havde manifesteret sig på en sådan måde, at banken havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse erstatningskrav mod dem, jf. Højesterets dom af 28. august 2018 (UfR 2018.3584). ”

Hvis den skadegørende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade, løber forældelsesfristen på 3 år således senest fra det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse eventuelt foreløbigt erstatningskrav, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4.

I forhold til oplysninger i årsrapporter er hovedreglen i retspraksis, at forældelse indtræder senest 3 år efter, at det pågældende regnskab er kommet til offentlighedens kundskab via CVR-registeret.

Højesteret udtalte i U 2006.3050 H, at:

” Gennemførelsen af kapitalnedsættelse mv. blev offentliggjort i forbindelse med indleveringen af årsregnskabet for 1989 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juni 1990, og forældelsesfristen for krav, der støtter sig på udlodningen i forbindelse hermed, må regnes fra dette tidspunkt. Tilsvarende må forældelse af erstatningskrav, der støtter sig på dette og de efterfølgende års udlodning af udbytte, regnes fra indleveringen af de enkelte års regnskaber til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. ”

Østre Landsret udtalte i FED 2015.189 Ø, at:

” Udlodningen af udbytte fra VVS Installationsfirma B ApS skete ved beslutningen på generalforsamlingen den 29. november 2005 og blev offentliggjort ved indleveringen af selskabets årsrapport til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 15. december 2005. Det følger af Højesterets dom af 22. august 2006 gengivet i U2006.3050H, at forældelsesfristen for erstatningskrav, der støtter sig på udlodning, løber fra det tidspunkt, hvor udlodningen i forbindelse med indlevering af årsrapport til Erhvervsstyrelsen bliver offentliggjort. Endvidere er det i Højesterets dom af 9. juni 2008 gengivet i U2008.2158H fastslået, at den omstændighed, at et erstatningskravs eksistens er afhængig af udfaldet af en retssag, ikke kan medføre, at forældelsesfristen først begynder at løbe fra endelig dom i retssagen. ”

Vestre Landsret udtalte i U 2016.3090 V, at:

” Højesteret har i en dom afsagt den 22. august 2006, der er gengivet i U 2006.3050 H, anført, at gennemførelsen af kapitalnedsættelse mv. i sa -gen var offentliggjort i forbindelse med indleveringen af årsregnskabet for 1989 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. juni 1990, og at »forældelsesfristen for krav, der støtter sig på udlodningen i forbindelse hermed, må regnes fra dette tidspunkt.”

I dommen var det netop en tredjemand, der rettede et erstatningskrav, og sagsøgte påberåbte sig forældelseslovens § 2, stk. 4, til støtte for, at forældelse var indtrådt. Tredjemand påstod, at forældelse først løb fra tidspunktet for selskabets konkurs. Landsretten konkluderede, at forældelsesfristen efter § 2, stk. 4 løb fra offentliggørelsen af årsrapporten og ikke først fra en senere konkurs.

Der henvises tillige i forhold til forældelsesfristens begyndelsestidspunkt i relation til årsrapporter til Søren Halling-Overgaard m.fl., Revisors erstatnings- og disciplinæransvar, 5. udgave, 2024, side 496-497, hvor det anføres:

” For krav, der rettes mod revisor af tredjemand, vil forældelse skulle regnes fra det tidspunkt, hvor den skadegørende adfærd fandt sted. Har et pengeinstitut eksempelvis bevilget en kredit på grundlag af et af revisor påtegnet årsrapport, vil forældelsesfristen tidligst kunne regnes fra bevillingstidspunktet og senest fra det faktiske trækningstidspunkt.

Derimod vil forældelsesfristen ikke først skulle regnes fra det tidspunkt, hvor pengeinstituttet bliver opmærksomt på, at engagementet var nødlidende, eksempelvis ved kundens konkurs. Dette skyldes, at engagementet til stadighed har været nødlidende, blot har pengeinstituttet ikke haft kendskab hertil. Dette forhold medfører ikke, at forældelsesfristen ikke løber, men derimod, at den suspenderes. Suspension indtræder dog alene, såfremt pengeinstituttet har været i ”utilregnelig uvidenhed” om kravets eksistens i den mellemliggende periode [...].” (vores fremhævelse)

Sagsøgerne har henvist til FED 1996.678 Ø og anført, at Østre Landsret havde stadfæstet afgørelsen fra Grønlands Landsret for så vidt angår forældelse. Dette er ikke korrekt. Det fremgår udtrykkeligt af Østre Landsrets dom, at ”Indstævnte har ikke gentaget forældelsesindsigelsen.” for Østre Landsret. Østre Landsret tog derfor slet ikke stilling til forældelse. Der er derfor alene tale om en dom afsagt af Grønlands Landsret (1 dommer) som første instans. Vel at mærke med et faktum, der i betydeligt omfang afviger fra faktum i nærværende sag.

Sagsøgernes advokat synes da også at være på det rene med forældelse -
 sesproblematikken, da sagsøger 1-26 har anlagt retssag den 27. januar 2023 dvs.
 fredagen forinden, at der om søndagen den 29. januar 2023 var forløbet 3 år fra
 generalforsamlingen den 29. januar 2020. Der var således på
 stævningstidspunktet – for sagsøger 1-26 - forløbet 1095 ud af de 1097 dage,
 der er mellem 29. januar 2020 og 29. januar 2023. Det er næppe et tilfælde.

TIDSLINJE

DATO	HÆNDELSE BILAG
14.01.2020:	Indkaldelse generalforsamling BE
29.01.2020:	Generalforsamling BF
04.02.2020:	Offentliggørelse af regnskab 6
<u>Dato 1.2020:</u>	Kritisk artikel i Finans BG
<u>Dato 2.2020:</u>	Kritisk artikel i Børsen BH
20.02.2020:	16 dage fra CVR, jf. pkt. 5.8.4.
20.02.2020:	Orientering til investorerne AV
<u>Dato 3.2020:</u>	Kritisk artikel i Ekstra Bladet BI
04.03.2020:	Krav mod sgt fra øvrige investorer BD
<u>Dato 4.2020:</u>	Kritisk artikel i Ekstra Bladet I
<u>Dato 5.2020:</u>	Kritisk artikel i Børsen BJ
16.07.2020:	Moderselskabs (25-33 % ejer) konkurs 1
16.07.2020:	Påkrav fra kurator moderselskab 1
27.07.2020:	Konkursbegæring mod Act.Global 1
29.07.2020:	Rekonstruktion Act.Global indledes
14.09.2020:	<u>Person 2</u> personligt konkurs
29.09.2020:	Konkurs Act.Global indledes
27.01.2023:	Sagsøger 1-26 stævner
20.03.2023:	Sagsøger 27 stævner
26.07.2023:	Sagsøger 28, 29 og 30 stævner
28.07.2023:	Sagsøger 31 stævner
26.09.2023:	Sagsøger 32 og 33 stævner

DET KONKRETE HÆNDELSESFORLØB

Det beror på en fejlopfattelse, når sagsøgerne anfører, at forældelsesfri -
 sten først begynder at løbe fra tidspunktet for rekonstruktionen den 29. juli
 2020.

Hvis den skadegørende handling ikke umiddelbart resulterer i en kon -
 staterbar skade, løber forældelsesfristen på 3 år senest fra det tidspunkt,
 hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde ri -

melig anledning til og mulighed for at rejse (eventuelt foreløbigt) erstatningskrav, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4, jf. afsnit 5.4.2 ovenfor. -

Hvornår havde der i nærværende sag vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse (eventuelt foreløbigt) erstatningskrav? -

Det var der allerede (senest), da årsrapporten for 2018/2019 blev behandlet på generalforsamlingen den 29. januar 2020 og offentliggjort i CVR den 4. februar 2020 udvisende et negativt resultat for året på -120.934.000 DKK mod et positivt resultat det forrige år på 4.913.000 DKK, betydelige nedskrivninger af tilgodehavender igen (som i 2015/2016), denne gang på 75 mio. DKK og forbehold for fortsat drift, jf. afsnit 4 ovenfor. -

Følgende fremgår af årsrapporten for 2018/2019, jf. **bilag 6**, side 4 og 8:

“ Emphasis of matter

We draw attention to note 1 to the financial statements which describes the managements assessment of the company's financial risk and going concern assumptions, which may be associated with significant uncertainty. Our opinion is not qualified in respect of this matter.” (min fremhævelse)

(...)

“The company has sold territorial rights of DKK 178m of which DKK 30m has been taken into the accounts. Management has decided to take a conservative approach in assessing the revenue recognition. Until track records show sufficient correlation between signed agreements, operations and license payments, the license fees are not taken to the accounts.

As a consequence of the above principle, Management has provisioned for DKK 75m in license fees recognized in previous years. These license fees will be taken to the accounts when they satisfy the recognition principles described above.”

Revisor udtaler således betydelig usikkerhed (”significant uncertainty”) i forhold til Act.Globals fortsat drift (going concern).

Følgende fremgår af referatet fra generalforsamlingen, jf. bilag BF, side 2-3:

” Person 3 gennemgik Årsrapporten startende med revisors påtegning og Ledelsens Beretning. Afsnittet om selskabets finanser blev præsenteret mere detaljeret. Selskabet har lavet en hensættelse på DKK 75 millioner for license indtægter som var indtægtsført i tidligere år.

Disse licenser vil blive indregnet når de opfylder selskabets principper for indtægtsførsel.”

(...)

” Omsætningens fordeling: Aktionærerne spurgte ind til fordelingen af omsætning fra henholdsvis licenssalg og salg af produkter. Bestyrelsen svarede at den største del af omsætningen stammer fra license indtægter. Indtægter fra salg af produkter ligger i virksomheds danske datterselskaber.”

I årsregnskabet for 2018/2019 for ACT.Global A/S er det af selskabets ledelse angivet, at selskabets videre drift er under forudsætning om going concern. Revisor har i samme årsregnskab oplyst, at den pågældende udtalelse er forbundet med ”significant uncertainty”. Af samme årsregnskab fremgår det da også, at selskabets tilgodehavender er nedskrevet med ca. 75 millioner kroner, og at årets resultat var et underskud på DKK - 120.934.000,00.

Det forhold, at der skete betydelige nedskrivninger for udestående tilgodehavender i årsrapporten for 2018/2019, ligesom det tidligere var sket i 2014/2015 og 2015/2016, gav sagsøgerne anledning til at overveje, om de havde investeret på et fejlagtigt grundlag, og følgelig anledning til at undersøge, om der var grundlag for et erstatningskrav mod de sagsøgte, eventuelt i form af et foreløbigt krav.

Det relevante er, om sagsøgerne havde mulighed for at vurdere, at de kunne have købt aktier delvist på baggrund af forudgående årsrapporter for Act.Global, hvor både ledelse og revisor havde vurderet det sandsynligt, at der ville komme betydelige indbetalinger fra flere licenspartnere, hvilke indbetalinger efterfølgende viste sig i et ikke-ubetydeligt omfang ikke var sket i det følgende regnskabsår. Investorerne havde på baggrund af årsrapporten for 2018/2019 og oplysningerne gengivet i referatet fra generalforsamlingen, de oplysninger til rådighed for at fremføre de kritikpunkter mod revisor, der netop er fremsat i nærværende sag, dvs. om der i tilstrækkeligt omfang i de forudgående regnskabsår var sikret tilstrækkeligt revisionsbevis for udestående tilgodehavender fra salg af licensrettigheder.

Det relevante faktum for begyndelsen af den 3-årige forældelse er ikke, om der på dette tidspunkt var udsigt til, at Act.Global var insolvent. Det afgørende er ej heller, hvorvidt investeringerne på dette tidspunkt var tabte. Det afgørende er, at sagsøgerne havde muligheden for at konstatere, at Act.Global havde nedskrevet tilgodehavender fra de forudgående årsrapporter med 75 mio. DKK, hvilke årsrapporter sagsøgerne angiver der delvist var investeret på baggrund af, hvilken reducerede værdi af investeringerne de sagsøgte muligvis kunne have et medansvar for som følge af de blanke påtegninger. Denne vurdering havde hver af sagsøgerne allerede mulighed for at foretage (senest) på generalforsamlingen den 29. januar 2020 eller ved offentliggørelsen af regnskabet den 4. februar 2020, hvis den pågældende ikke deltog på generalforsamlingen, jf. afsnit 5.4.3 ovenfor.

Subsidiært måtte det have stået klart for sagsøgerne ultimo februar 2020, at der potentielt kunne rettes et foreløbigt krav mod de sagsøgte, da investorerne af bestyrelsen i Act.Global den 20. februar 2020 blev oplyst om, at Erhvervsstyrelsen satte spørgsmålstejn ved væsentlige forhold i årsrapporterne for perioden 2015/2016 til 2018/2019, jf. **bilag AV**. Foruden orienteringen til investorerne den 20. februar 2020 blev meddelelsen efterfølgende offentliggjort af ACT.Global ved en pressemeddelelse den 24. februar 2020. Det fremgår bl.a. af **bilag AV**:

” Orientering til investorer i ACT.Global

Jeg skriver for at informere jer om, at ACT.Global har modtaget en henvendelse fra Erhvervsstyrelsen d. 18. februar 2020. Det vedrører spørgsmål til årsrapporten for 2018-19 samt transaktioner forbundet med regnskabsårene 2015/16 og frem. En opsummering:

- *En redegørelse for indregning af indtægter som beskrevet i virksomhedens forretningsmodel, herunder typer af indtægtskilder.*
- *En redegørelse for hvad der ligger til grund for ledelsens vurdering om indregninger af salg, og om det er i overensstemmelse med den valgte regnskabspraksis.*
- *En redegørelse for konkrete indregninger og efterfølgende korrektioner i regnskabsårene hhv. 2015/16, 2016/17 samt 2018/1920.*
- *Oplysning om baggrunden for kapitalforhøjelse i oktober 2018, herunder sammenhæng med en gæld på 80 mio. DKK uden en tilsvarende erhvervsværdi af aktiver.*

Erhvervsstyrelsen har svarfrist på 14 dage og åbner for et møde indenfor dette tidsrum for at give ACT.Global mulighed for at bidrage til ”...at styrelsen får en større forståelse af virksomhedens forretning og de regnskabsmæssige valg, der er truffet.”

Vi er i dialog med styrelsen og arbejder på at få et møde i starten af den kommende uge.

De spørgsmål Erhvervsstyrelsen ønsker svar på, er genkendelige for deltagere på vores velbesøgte generalforsamling d. 29. januar 2020. Her beskrev ledelsen baggrunden for, at resultaterne for 2019 ikke levede op til de forventninger, Person 2 havde indikeret i et interview med Børsen i oktober 2019. Ledelsen redegjorde også for, at regnskabet indeholder kor-rektioner i forhold til forrige regnskabsår.

Det skyldes, at ACT.Global fra november 2019 indførte, at indtægter ikke bogføres før aktivitet, dvs. at der skal være en produktregistrering samt et etableret partnerselskab i et land, og der skal foreligge en aftalt betalingsplan for licensen. Denne beslutning om regnskabspraksis blev truffet på anbefaling af Person 3, der tiltrådte som Stilling 1 d. 1. oktober 2019 og i samarbejde med selskabets revisor Sagsøgte, P/S.”

Efter offentliggørelsen af årsrapporten blev det desuden offentligt kendt i februar 2020, at Act.Global var i vanskeligheder.

Som **bilag BG** er fremlagt avisartikel;

Titel 1 – Fi

nans.dk af Dato 1.2020.

Der henvises bl.a. til følgende uddrag:

” Det er imidlertid ikke første gang, der er problemer med tilgodehavenderne hos Act.Global. Tilbage i regnskabet for 2015/2016 havde selskabet først bogført tilgodehavender på 44 mio. DKK, men det blev året efter kor-rigeret til 1 mio. DKK I samme anledning tog de øvrige nøgletal ligeledes store hug - dog uden uddybende forklaring på hvorfor.”

Som **bilag BH** er fremlagt avisartikel; Titel 2 – Børsen af Dato 2.2020.

Der henvises bl.a. til følgende uddrag:

” Børsen har bedt Person 4, professor i eksternt regnskab på Institut for Økonomi ved Aarhus Universitet, læse Trendkeeper Holdings regnskab.

(...)

Person 4 gør opmærksom på, at beregningen af dagsværdier på unoterede aktier er baseret på en række skøn og forudsætninger; hvilket gør det vanskeligt at udtale sig om, hvorvidt værdien er realistisk eller ej. Han mener dog, at selskabet burde have været mere åben om disse forhold i årsrapporten: "Selskabet burde efter reglerne i årsregnskabsloven have givet flere oplysninger om de værdiansættelsesmetoder og -teknikker, som er anvendt," siger Person 4."

Som **bilag BI** er fremlagt avisartikel; Titel 3 – Ekstra Bladet af Dato 3.2020.

Der henvises bl.a. til følgende uddrag:

"Men det er ikke første gang, at ACT.Global har rod i økonomien: I regnskabet for 2015/16 havde selskabet et overskud på 12,5 mio. DKK, men det blev siden ændret til et underskud på 19,7 mio. DKK

Stilling 2 og Stilling 3 Person 2's forklaring på kovendingen på 32,2 mio. DKK er mildest talt opsigtsvækkende.

'Vi konstaterede fejl og besvigelser i kontrakter m.v., som kunne henføres til en betroet medarbejder. Denne medarbejder er i øvrigt blevet bortvist i denne forbindelse,' skriver han i en mail til Ekstra Bladet - uden at konstatere det nærmere.

Stilling 2 har heller ikke svaret på opfølgende spørgsmål om, hvordan det angiveligt skulle være lykkedes den pågældende ansatte at snyde ACT.Global, eller om vedkommende overhovedet er blevet politianmeldt.

(...)

Erhvervsstyrelsen undersøger nu, om selskabet har begået den tidligere fejl engang til. Men det ville være mystisk, mener Person 4, som er professor i eksternt regnskab ved Aarhus Universitet.

'Hvis det er rigtigt, at den første korrektion skyldes besvigelser fra en medarbejder, og denne medarbejder nu er fyret, så er det ret usandsynligt, at den nye korrektioner af samme karakter. Så skal andre medarbejdere jo have fortsat, hvor den fyrede medarbejder slap,' skriver han i en mail til Ekstra Bladet."

Som **bilag I** er fremlagt avisartikel; Titel 4 – Ekstra Bladet af Dato 4.2020.

Der henvises bl.a. til følgende uddrag:

” I 1999 stiftede han konsulentfirmaet Be-One Business Support i Københav, hvor han selv var Stilling 2. Hurtigt opstod der dog rod i regnskaberne, og ifølge selskabets revisor blev der givet ulovlige lån til ejerne, lige som hverken skat eller moms blev afregnet til tiden. Konsulentfirmaet levede en omtumlet tilværelse i nogle år, før det lukkede i 2006.

I mellemtiden nåede Person 2 dog at stifte et nyt selskab, Giga Bolig i Herfølge, der solgte havemøbler. Men efter kun et år gik foretagendet konkurs, og ifølge revisoren blev der også her givet ulovlige lån til ejerne.”

(...)

” I 2009 forsøgte Person 2 så at rejse sig fra asken og startede handelsvirksomheden IBA International Business Agency i Holstebro. Men heller ikke her blev der spillet efter reglerne. I det allerførste regnskab noterede revisoren, at der var givet et lån til Person 2, som ikke kunne dokumentere sin evne til at betale tilbage. I andet regnskab var der igen givet ulovlige lån, og kort tid efter blev selskabet tvangsopløst.”

(...)

” Det gik ikke meget bedre for sporttøjsvirksomheden Sporttrend i Allerød, som han stiftede i 2010.. Her aflagde Person 2 kun aflagt ét regnskab, hvor revisoren noterede, at hverken løn eller moms var indberettet korrekt. Kort tid efter gik også Sporttrend konkurs.”

(...)

” I 2006 blev Person 2 ifølge det tyske erhvervsregister indsat som Stilling 2 i bryggeriet Udenlandsk virksomhed i Bamberg, hvor den danske erhvervsmand Person 5 var med i ejerkredsen. Det 114 år gamle bryggeri blev imidlertid i 2008 taget under konkursbehandling.”

Som **bilag BJ** er fremlagt avisartikel; Titel 5” – Børsen Dato 5.2020.

Der henvises bl.a. til følgende uddrag:

” Titel 5”

Ifølge tidligere partner i EY Person 6 ser det ud til, at Act.Global har fået tilført fiktive millioner. Stifter afviser.

Person 6 arbejdede i 34 år hos EY, og har i mere end 25 år assisteret rejseholdet og Bagmandspolitiet.

(...)

“Det ser ud til at være posteringer uden hold i virkeligheden,” siger Person 6.”

De sagsøgte modtog den 4. marts 2020 det første foreløbige påkrav fra investorer i Act.Global, jf. **bilag BD**, hvorfor sagsøgerne i nærværende sag ligeledes havde forudsætningerne og oplysningerne til rådighed for at rejse et erstatningsansvar senest på dette tidspunkt.

Brevet af 4. marts 2020 havde bl.a. følgende indhold:

*” Som det fremgår af brevet, er det vores opfattelse, at der er begået ansvarspådragende fejl i forbindelse med revisionen af Selskabets årsrapporter, hvilket har påført vores klienter et betydeligt tab, om end dette tab endnu ikke er realiseret.
Der må endvidere tages forbehold for at fremsætte yderligere krav begrundet i Selskabets forhold, idet omfang dette kan tilskrives fejl eller forsømmelser fra din eller Sagsøgte, P/S side. ”*

Investorerne i Act.Global, Jaghi Trade A/S, Person 7 og Person 8 fremsendte ved brev af 17. juli 2023 via DAHL ad -vokatfirma et erstatningskrav for samlet DKK 63.500.000 mod sagsøgte.

De pågældende investorer frafaldt deres større millionkrav uden pro -
test efter modtagelse af en redegørelse for, hvorfor kravene var grund -
løse, herunder at der var indtrådt forældelse ved kravfremsættelsen i juli 2023.
Også af denne grund er det uforståeligt, at sagsøger 27-33 har anlagt retssag
mod sagsøgte på et endnu senere tidspunkt, herunder at
der intet er fremført i de enslydende stævninger om, hvorfor de pågæl -
dende investorer – stik imod forældelsesloven og gældende retspraksis
- ikke finder deres krav forældede.

Uanset om Retten måtte finde, at den 3-årige forældelsesfrist først be -
gyndte at løbe fra 1) generalforsamlingen den 29. januar 2020, 2) offent -
liggørelsen af regnskabet i CVR den 4. februar 2020, 3) 16 dage efter of -
fentliggørelsen iht. selskabslovens § 14, stk. 2, 1. pkt., smh. med 2. pkt.
modsætningsvis, dvs. den 20. februar 2020, 4) da investorerne af besty -
relsen i Act.Global blev orienteret om, at Erhvervsstyrelsen havde påbe -

gyndt kontrolundersøgelse af årsrapporterne for perioden 2015/2016 til 2018/2019 den 20. februar 2020 5) efter den kritiske medieomtale i perioden 11-22. februar 2020, 6) fra modtagelsen af påkrav fra andre tilsvarende investorer den 4. marts 2020 eller 7) fra den kritiske medieomtale den 6. maj og 23. juni 2020, vil kravene være forældet, forinden sagerne blev anlagt.

Der er forløbet mere end 3 år fra, at sagsøgerne blev eller burde været bekendt med fordringen, til at sagsanlæg finder sted. De fremsatte krav er således forældet, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4.

Særligt for så vidt angår sagsøger 27 er alene 1) til 6) relevant.

Særligt for så vidt angår sagsøger 31, 32 og 33 bemærkes 8), at stævningerne desuden er indleveret mere end 3 år efter, at der blev indleveret konkursbegæring imod ACT.Global den 27. juli 2020.

Særligt for så vidt angår sagsøger 32 og 33 bemærkes 9), at stævningerne desuden er indleveret mere end 3 år efter, at ACT.Global blev taget under rekonstruktionsbehandling på skifteretsmøde i Sø- og Handelsrettens skifteret den 29. juli 2020.

SUSPENSION

Sagsøgerne har intet konkret anført til støtte for, at kravene skulle være suspenderet indtil konkursen. Det bestrides for god ordens skyld, at der foreligger forhold, der kan begrunde suspension – herunder også henholdsvis set til at andre investorer under helt samme forudsætninger rettede erstatningskrav mod de sagsøgte, jf. **bilag BD**.

Suspension forudsætter ukendskab til de omstændigheder, der begrunder kravet som sådan, hvorimod ukendskab til dets præcise størrelse ikke kan begrunde suspension, jf. U 2017.548 H. Der er derfor ikke holdpunkter for, at et krav er suspenderet helt frem til en eventuel konkurs.

Uvidenheden skal vedrøre de faktiske forhold, som kravet kan støttes på. Retsvildfarelse - dvs. ukendskab til eksistensen eller den rette fortolkning af det retlige grundlag for kravet - medfører ikke suspension. Manglende kendskab til regnskabsreglerne eller årsregnskabslovens bestemmelser medfører derfor ingenlunde suspension.

Det bemærkes, at årsrapporter automatisk anses for at være kommet til tredjemands kundskab senest 16 dage efter offentliggørelsen, jf. sel

skabslovens § 14, stk. 2, 1. pkt., smh. med 2. pkt. modsætningsvis, dvs. den 20. februar 2020. Manglende kendskab til årsrapportens indhold kan derfor ikke påberåbes efter denne dato.

I alle tilfælde måtte det have stået klart for sagsøgerne 20. februar 2020, at der potentielt kunne rettes et foreløbigt krav mod de sagsøgte, da investorerne af bestyrelsen i Act.Global blev orienteret om, at Erhvervsstyrelsen havde påbegyndt kontrolundersøgelse af årsrapporterne for perioden 2015/2016 til 2018/2019, jf. **bilag AV**.

De sagsøgte modtog den 4. marts 2020 det første foreløbige påkrav fra investorer i Act.Global, jf. **bilag BD**, hvorfor sagsøgerne i nærværende sag ligeledes havde forudsætningerne og oplysningerne til rådighed for at påtale et erstatningsansvar senest på dette tidspunkt. Allerede af den grund er der ikke grundlag for at anføre, at kravene skulle være suspenderede.

SÆRLIGT FOR SÅ VIDT ANGÅR Sagsøger 2 (SAGSØGER 30) OG SAGSØGER 33

Sagsøger 2 (sagsøger 30) var ansat som Stilling 4) i ACT.Global, og havde et særligt kendskab til ACT.Global og til de indgåede licensaftaler, jf. **bilag Å, V, Ø, BA og AF**.

De sagsøgte har i processkrift 2, forinden forberedelsens afslutning, anført, at i anledning af anmodning fra sagsøgte om saldobekræftelse fra licenspartnerne foreligger der en mail fra Sagsøger 2 (sagsøger 30), til Person 9 (Soleshot UK) med følgende indhold:

” Person 2 siger at du hvis [sic] har fået en mail fra vores revisor omkring det ”udestående” som vi i kontrakten har overtaget med indgåelse af aftalen. Dette er helt standard og de skal udsende denne skrivelse før Årsresultatet kan godkendes. Kan du ikke bare bekræfte at dette er OK til Revisoren, for det er bare ren proforma og vi skal naturligvis aldrig betale én krone (Betalingsdatoen er faktisk Også efter at Kontrakten med os er ophævet igen – så der er ingen risiko, og vi har jo også bekræftelsen fra firmaets CEO at vi bare agerer som sleeping partner) Gider du gøre dette Person 9, Tak”

Forud for mailen fra Sagsøger 2 til Person 9 gik en mail fra Person 2 til Sagsøger 2, hvori Person 2 anmodede Sagsøger 2 om at få Person 9 til at:

” bekræfte aftale med ACT, og sende den til revisor” .

Det er vanskeligt at udlægge korrespondancen anderledes, end at Sagsøger 2 instruerede Person 9 om at give urigtig oplysning til sagsøgte.

Sagsøger 2 var derfor ingenlunde i uvidenhed om de faktiske forhold. Allerede af den grund var ethvert krav forældet ved sagsanlæg i 2023.

EAE ApS (sagsøger 33) er ejet af Vidne 3, der var Stilling 5 for ACT.Global, jf. **bilag 32**. Vidne 3 var tilknyttet ACT.Global, og forestod bl.a. etablering af joint venture og licenssalg mv. i Indien, jf. **bilag Å og U**. Han var til møder med, og med til at indgå licensaftale med Person 10, og havde således særlig kendskab til ACT.Global og licensaftalerne.
...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det er af sagsøgerne vedrørende ansvarsgrundlaget anført, at de sagsøgte har handlet ansvarspådragende ved revision af årsregnskaberne for 2016/2017, 2017/2018 og 2018/2019 for ACT.Global A/S (nu under konkurs).

De handlinger, der efter sagsøgernes opfattelse er ansvarspådragende, er således sket i perioden frem til regnskabsaflæggelse for året 2018/2019, hvilket skete på en generalforsamling den 29. januar 2020. Regnskabet blev efterfølgende offentliggjort på virk.dk den 4. februar 2020.

Der er enighed om, at der gælder den 3-årige forældelse efter forældelsesloven, men der er ikke enighed om, hvilken dag forældelsen løber fra.

De sagsøgte har gjort gældende, at forældelsesfristen i hvert fald ikke løber fra et tidspunkt, der er senere end den 4. marts 2020, hvilket fører til, at sagsøgernes krav var forældet ved sagens anlæg.

Sagsøgerne har gjort gældende, at forældelsesfristen tidligst løber fra den 29. september 2020, hvor ACT.Global blev erklæret konkurs, og at hvis den løber fra et tidligere tidspunkt, så er den suspenderet i hvert fald frem til den 29. september 2020, hvilket medfører, at ingen af kravene var forældede, da nærværende sager blev anlagt.

Retsgrundlaget

Af forældelsesloven fremgår:

”...

§ 2

Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

...

Stk. 4. For fordringer på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktforhold regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden.

...

§ 3

Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

...”

Forældelsesloven bygger på betænkning 1460/2005 om revision af forældelsesloven. Heraf fremgår på side 440:

”...

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4 – ligeledes som supplement til den almindelige regel i stk. 1 – at præcisere, at begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for erstatningskrav uden for kontrakt er tidspunktet for skadens indtræden.

I modsætning hertil løber de absolutte frister på 30 år (personskade) og 10 år (anden skade) fra den skadevoldende handlingens ophør, jf. lovudkastets § 3, stk. 3, nr. 1 og 2. Vedrørende personskadekrav foreslår 1 medlem af udvalget dog, at der slet ikke skal gælde en absolut frist.

Ved bestemmelsen i stk. 4 videreføres gældende praksis med hensyn til fastlæggelsen af begyndelsestidspunktet ved erstatningskrav uden for kontrakt, jf. herom i kapitel VI, afsnit 5.1.1.

Det følger heraf, at hvis der ved personskade er forskel på tidspunktet for den skadelige påvirkning og tidspunktet for lidelsens opståen – dvs. hvor den skadevoldende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade – er det som udgangspunkt tidspunktet for lidelsens opståen, som er afgørende.

Kravet kan ikke siges at være forfaldet, før der er opstået en skade. Fristen løber i disse tilfælde fra det tidspunkt, hvor de følger, der kræves erstatning for, har vist sig på en sådan måde, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et – eventuelt foreløbigt – erstatningskrav. Som eksempel kan nævnes senskader efter en piskesmældslæsion.

Den nøjagtige fastlæggelse af begyndelsestidspunktet efter lovudkastets § 2, stk. 4, vil imidlertid i disse tilfælde på grund af suspensionsreglen i § 3, stk. 2, sjældent have selvstændig betydning. Hvis skadelidte var i undskyldelig uvidenhed om de omstændigheder, der begrunder erstatningskravet, indebærer § 3, stk. 2, at begyndelsestidspunktet udskydes til det tidspunkt, da skadelidte fik eller burde have fået kendskab hertil.

...

Der er endvidere i betænkningen en beskrivelse af gældende ret for den absolute frist ved erstatning uden for kontrakt, hvor begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen beskrives ligesom i forældelseslovens § 2, stk. 4 (side 110):

”...

2.4. Den absolute frist ved erstatningskrav uden for kontrakt 2.4.1. Gældende ret

...

Begyndelsestidspunktet for fristen efter 1908-loven ved erstatningskrav uden for kontrakt må antages at være tidspunktet for skadens indtræden, ikke tidspunktet for den skadeforvoldende handling. Kravet kan ikke siges at være forfaldet, før der er opstået en skade.

...

Problemet opstår i tilfælde, hvor der ikke er sammenfald mellem handlingstidspunktet og virkningstidspunktet.

...

Spørgsmålet kan ikke anses for at være afgjort generelt i retspraksis. Nyere højesteretspraksis peger dog i retning af, at handlingstidspunktet er afgørende, men dommene er begrundet på en måde, som gør det usikkert, hvilke slutninger der kan drages fra dem. Det står dog fast, at i tilfælde, hvor den skadeforvoldende handling strækker sig over en periode, regnes fristen først fra afslutningen heraf.

...”

Af lovforslag 165 af 28. februar 2007 fremgår følgende af de almindelige bemærkninger:

”...

3.2.1.1. Forældelsesfristernes begyndelsestidspunkt

Udvalget foreslår, at alle forældelsesfrister som udgangspunkt regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt. Dette tidspunkt benævnes normalt forfaldstidspunktet. For så vidt angår krav omfattet af 1908-loven er der på dette punkt tale om en videreførelse af den gældende retstilstand.

For så vidt angår erstatningskrav for miljøskade og erstatningskrav uden for kontraktforhold foreslår udvalget dog, at begyndelsestidspunktet for den absolutte frist fastsættes til tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør. Baggrunden for dette forslag er, at der af hensyn til skadevolderen bør være en absolut grænse for, hvornår kravet kan fremsættes, og dette hensyn kan efter udvalgets opfattelse ikke på tilstrækkelig vis tilgodeses, hvis fristen først løber fra skadens indtræden.

...

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

...

3.2.1.3. Suspension af den korte forældelsesfrist

Udvalget finder, at der fortsat bør gælde en generel regel om suspension af den korte forældelsesfrist i tilfælde, hvor fordringshaveren ikke er i stand til at gøre sit krav gældende på grund af utilregnelig uvidenhed om fordringen eller skyldneren.

En ordning uden en regel om suspension af den korte frist ville efter udvalgets opfattelse kunne medføre urimelige resultater i forhold til fordringshaveren i tilfælde, hvor denne på grund af ukendskab til kravet eller skyldneren er afskåret fra at søge fristen afbrudt inden for den korte forældelsesfrist.

Når der på denne måde ved en regel om suspension tages hensyn til fordringshaveren, er det muligt at operere med en forholdsvis kort forældelsesfrist, mens der uden en suspensionsregel måtte gælde en væsentligt længere forældelsesfrist for at undgå resultater, der kunne forekomme stødende.

Det kan anføres, at en suspensionsregel kan give anledning til tvister, idet det f.eks. kan volde vanskeligheder at fastslå, om der foreligger »utilregnelig uvidenhed«. Dette forhold er imidlertid efter udvalgets opfattelse mindre tungtvejende end hensynet til, at fordringshaveren som det klare udgangspunkt ikke mødes med forældelse i tilfælde, hvor den pågældende ikke kender eller burde kende sit krav. Hertil kommer, at der eksisterer en omfattende retspraksis vedrørende 1908-lovens § 3, som også vil være relevant ved en videreførelse af denne suspensionsregel i en ny forældelseslov.

Hensynet til skyldneren bør ifølge udvalget tilgodeses ved, at kravet samtidig undergives en absolut forældelsesfrist. -

Det er således udvalgets overordnede synspunkt, at en rimelig afvejning af hensynene til de to parter bedst kan opnås gennem en ordning, der bygger på en forholdsvis kort forældelsesfrist, som suspenderes ved kreditors utilregnelige uvidenhed, suppleret med en absolut forældelsesfrist af passende længde. -

...”

Af de specielle bemærkninger til § 2, stk. 4, fremgår tilsvarende:

”...

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4 - ligeledes som supplement til den almindelige regel i stk. 1 - at præcisere, at begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for erstatningskrav uden for kontrakt er tidspunktet for skadens indtræden.

I modsætning hertil løber de absolutte frister på 30 år (erstatning for personskade og miljøskade) og 10 år (erstatning for anden skade uden for kontraktforhold) fra den skadevoldende handlingens ophør, jf. § 3, stk. 3, nr. 1 og 2. -

Ved bestemmelsen i stk. 4 videreføres gældende praksis med hensyn til fastlæggelsen af begyndelsestidspunktet ved erstatningskrav uden for kontrakt.

Det følger heraf, at hvis der ved personskade er forskel på tidspunktet for den skadelige påvirkning og tidspunktet for lidelsens opståen - dvs. hvor den skadevoldende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade - er det som udgangspunkt tidspunktet for lidelsens opståen, som er afgørende. Kravet kan ikke siges at være forfaldet, før der er opstået en skade.

Fristen løber i disse tilfælde fra det tidspunkt, hvor de følger, der kræves erstatning for, har vist sig på en sådan måde, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et - eventuelt foreløbigt - erstatningskrav. Som eksempel kan nævnes senskader efter en piskesmældslæsion. -

...”

Retten skal altså dels tage stilling til, hvornår skaden er indtrådt, hvilket efter forarbejderne betyder, hvornår de følger, der kræves erstatning for, har vist sig

på en sådan måde, at skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et -
eventuelt foreløbigt - erstatningskrav.

Det fremgår af praksis, herunder Højesterets Dom af 10. april 1997 i sag I 428/1994 (gengivet i UfR 1997.842H), at det er tilstrækkeligt, at den pågældende har tilstrækkelig anledning til at overveje, om den pågældende har et erstatningskrav. Der er ikke krav om, at erstatningskravet eller dets størrelse er endeligt afklaret.

Retten skal videre tage stilling til, om sagsøgerne – dersom skaden er indtrådt tidligere end tre år før sagsanlæg – har været i undskyldelig uvidenhed om de omstændigheder, der begrundet skadekravet.

Sagens faktiske omstændigheder

Indledningsvis bemærkes, at sagerne er anlagt den 20. marts 2023 og senere.

Det fremgår af sagen, at ACT.Global fremlagde regnskab for året 2018/2019 på en generalforsamling den 29. januar 2020. Det kan som ubestridt lægges til grund, at regnskabet forud herfor blev udsendt til selskabets aktionærer. På generalforsamlingen den 29. januar 2020, hvortil selskabets aktionærer var indkaldt og havde mulighed for at deltage, blev selskabets regnskab behandlet, herunder blev selskabets underskud og kapitalforhold i øvrigt drøftet og gennemgået. Regnskabet blev efterfølgende offentliggjort på virk.dk den 4. februar 2020. Af regnskabet fremgår et underskud på en mere end 120 mio. kr., på trods af at selskabets Stilling 2 kort inden regnskabsaflæggelse gav udtryk for, at han forventede et overskud, der var større end året før, hvor overskuddet udgjorde 5 mio. kr.

Det er ubestridt, at ACT.Globals bestyrelsesformand Person 1 den 20. februar 2020 udsendte en orientering til selskabets aktionærer om, at Erhvervsstyrelsen havde rettet henvendelse til ACT.Global, idet styrelsen havde igangsat en undersøgelse af regnskabet. ACT.Global udsendte i samme forbindelse en pressemeddelelse herom.

Det fremgår af sagen, at en række andre investorer den 4. marts 2020 varslede krav mod de sagsøgte. Kravet blev begrundet på følgende vis:

”...

at der er begået ansvarspådragende fejl i forbindelse med revisionen af Selskabets årsrapporter, hvilket har påført vores klienter et betydeligt tab, om end dette tab endnu ikke er realiseret.

...”

Samtlige investorer, der har afgivet forklaring, har forklaret, at det var en overraskelse, at selskabet havde så stort et negativt resultat i regnskabet for 2018/2019. Ingen af dem har forklaret at have nærlæst teksten i regnskabet. De orienterede sig alene i den talmæssige udvikling i regnskabet, hvilket ikke gav dem anledning til at tro, at deres investering var tabt.

Retten finder på baggrund af en samlet vurdering det for godtgjort, at der i forbindelse med regnskabsaflæggelsen den 29. januar 2020 og den efterfølgende orientering om Erhvervsstyrelsens undersøgelse i februar 2020 var tilstrække-
lige oplysninger for investorerne i ACT.Global til, at de har haft anledning til at overveje, om de havde et erstatningskrav mod de sagsøgte på grundlag af revisionen af selskabets regnskaber. Retten har herved lagt vægt på, at investorerne allerede ved regnskabsaflæggelsen for 2018/2019 kunne konstatere en betydelig forringelse af værdien af deres investering, hvilket blandt andet førte til, at et antal aktionærer den 4. marts 2023 varslede krav mod de sagsøgte for ansvar
spådragende revisorfejl.

Nærværende sager er anlagt den 20. marts 2023 og senere, og forældelsen har ikke været afbrudt fra tidspunktet, hvor ovennævnte forhold blev bekendt for aktionærerne, eller hvor aktionærerne havde mulighed for at gøre sig bekendt hermed, hvilket de havde en nærliggende anledning til.

Et eventuelt erstatningsansvar for de sagsøgte var således forældet inden sagsanlæg, jf. forældelseslovens § 2 og § 3. Det forhold, at nogle af sagsøgerne først erhvervede aktierne i ACT.Global efter regnskabsaflæggelsen for 2018/2019 og orienteringen fra bestyrelsesformand Person 1, findes for disse sagsøgere vedkommende ikke at kunne føre til noget andet resultat, idet der i sagen ikke er oplysninger om, at de pågældende har opnået en bedre ret end den, som de tidligere ejere af aktierne har haft, hvorfor også deres krav er forældet, inden sagerne er anlagt.

Sagsomkostninger

For alle sagerne gælder, at sagerne har været hovedforhandlet som en tredommerssag over tre hele retsdage, at det var sagsøgerne, der insisterede på, at spørgsmålet om forældelse ikke kunne afgøres på skriftligt grundlag, og at al bevisførelse har været på sagsøgernes initiativ.

Det fremgår af landsrettens vejledende takster, at tabellen ikke omfatter sager, hvor hovedforhandlingen har været mere end en dag, men at tabellen dog kan tjene som vejledning også i sådanne sager. At sagen har været hovedforhandlet over tre dage medfører, at der som udgangspunkt skal tilkendes omkostninger over eller i den absolut øverste del af intervallet. Modsat medfører det forhold, at samme advokat har repræsenteret de tre sagsøgte i samtlige sager, at omkostninger skal fastsættes til et lavere beløb end det, sagsomkostningerne ellers ville

være fastsat til. Der er ikke oplyst andre sagsomkostninger end udgifterne til advokat.

Det er for afgørelsen lagt til grund, at Sagsøgte, P/S er momsregistreret, og at Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 ikke er momsregistrerede.

Sagsøger 1 har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale ham 240.000 kr. Sagsøger 1 skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 30.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 37.500 kr. til hver.

CWW HOLDING ApS har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale 500.000 kr. CWW HOLDING ApS skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 40.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 50.000 kr. til hver.

JHSP ApS har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale 4.500.000 kr. JHSP ApS skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 120.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 150.000 kr. til hver.

Sagsøger 2 har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale 4.904.000 kr. Sagsøger 2 skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 120.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 150.000 kr. til hver.

Sagsøger 3 har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale 2.488.000 kr. Sagsøger 3 skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 100.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 125.000 kr. til hver.

Sagsøger 4 har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum

skal betale 300.000 kr. CWW HOLDING ApS skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 30.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 37.500 kr. til hver.

EAE ApS har nedlagt påstand om, at Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 in solidum skal betale 500.000 kr. CWW HOLDING ApS skal på den baggrund afholde Sagsøgte, P/S' sagsomkostninger med 50.000 kr., samt Sagsøgte 1's og Sagsøgte 2's sagsomkostninger med 62.500 kr. til hver.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, P/S, Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 frifindes.

Sagsøger 1 skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 30.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 37.500 kr. til hver.

CWW HOLDING ApS skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 40.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 50.000 kr. til hver.

JHSP ApS skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 120.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 150.000 kr. til hver.

Sagsøger 2 skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 120.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 150.000 kr. til hver.

Sagsøger 3 skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 100.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 125.000 kr. til hver.

Sagsøger 4 skal til Sagsøgte, P/S, betale sagsomkostninger med 30.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 37.500 kr. til hver.

EAE ApS skal til Sagsøgte, P/S, be -tale sagsomkostninger med 50.000 kr., samt til Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 betale sagsomkostninger med 62.500 kr. til hver.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 05-02-2026 kl. 13:00

Modtagere: Sagsøgte 2, Advokat Kristian Høyer Wellander, Advokat (H) Advokat,
Sagsøgte, P/S, Sagsøger 1, Sagsøgte 1